

Az út, az igazság és az élet

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Dániel 7:27; János 1:14; 5:38-40; 13:1-20; 14:1-3, 5-11; Kolossé 1:16-17

„Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelében van, az jelentette ki Őt” (Jn 1:18).

János evangéliuma négy fő részre osztható: a Prológus (Jn 1:1-18), a Jelek könyve (Jn 1:19–12:50), a Dicsőség könyve (Jn 13:1–20:31) és az Epilógus (Jn 21:1-25). Tanulmányunk eddigi részében főként a Prológusra és a Jelek könyvére összpontosítottunk, a csodák (jelek), a párbeszédnek és a tanítások alapján mutattuk be Jézust. Most pedig átváltunk az evangélium harmadik szakaszára, a Dicsőség könyvére.

Érdekes, hogy hidat képez a Jelek könyve és a Dicsőség könyve között a híres hét „ÉN VAGYOK” kijelentés, amelyek a következők: „*az élet kenyere*” (Jn 6:35, 41, 48, 51, ÚRK), „*a világ világossága*” (Jn 8:12; 9:5), „*az ajtó*” (Jn 10:7, 9), „*a jó pásztor*” (Jn 10:11, 14), „*a feltámadás és az élet*” (Jn 11:25), „*az út, az igazság és az élet*” (Jn 14:6) és „*az igazi szőlőtő*” (Jn 15:1, 5).

Az e heti tanulmány azzal kezdődik, hogy mi volt a célja a búcsúbeszédnek, és bevezeti azt az emlékezetes epizódot, amikor Jézus megmosta a tanítványok lábát. Majd rátérünk a 14. fejezet „ÉN VAGYOK” kijelentésére („*az út, az igazság és az élet*”).

PÉLDÁT ADTAM NEKTEK

Búcsúbeszédében (János 13-17. fejezet) Jézus útmutatást ad a tanítványainak a jövőre nézve. Ennek irodalmi felépítése hasonló Mózes búcsúbeszédéhez *Mózes ötödik könyvében* vagy ahhoz, amikor Jákób megáldja a gyermekeit (1Mózes 47-49. fejezet), vagy amikor Dávid tanította Salamont (1Krónika 28-29. fejezet). Távozásáról beszélve Jézus vigasztalja a tanítványait. Megígéri, hogy jön majd helyette valaki, aki Őt fogja képviselni (a Szentlélek; János 14-16. fejezet). Előrevetíti, hogy elszomorodnak majd (János 15-16. fejezet), de bátorítja a tanítványait, hogy maradjanak hűségesek (János 15. fejezet).

Olvassuk el Jn 13:1-20 szakaszát! Mi történt itt? Miért olyan fontos ez az eset? Milyen tanulságra akarta Jézus elvezetni a követőit?

Jézus korában a világnak azon a részén az emberek saruban vagy mezítláb jártak. A lábuk poros, piszkos lett. Szokás volt, hogy a vendégségbe érkezők lábát megmosta egy szolga, rabszolga. Az elfogatása előtti estén azonban, amikor Jézus a tanítványainak elfogyasztotta az utolsó vacsorát, nem volt velük olyan szolga, aki ezt elvégezte volna. Általános meglepetést keltett Jézus, amikor felállt a vacsorától és mindegyikük lábát megmosta. Jn 13:4-5 versei lépésről lépésre beszámolnak arról, hogy mit tett. Azért írta le János ilyen részletesen a történetet, hogy kifejezze: a Mester ezt valóban megtette, ami bámulatos alázatra vall. Péter reakciójának leírása (Jn 13:8-11) még inkább elmélyíti, mennyire megdöbbenek és értetlenkedtek a tanítványok Jézus tettének láttán. Hogyan végezhet ilyen alantas munkát Ő, a Mester, a Messiás? Péter nem akarta megengedni neki, hogy megmossa a lábát. Erre Jézus azt mondta, hogy ha nem engedi, nincs köze hozzá. Ekkor Péter többet is kért volna, kifejezte, hogy fontos neki a kapcsolat Jézussal.

Jézus tettének jelentősége ahhoz kötődik, hogy ki Ő. Jn 13:13 versében kijelenti, hogy Mester és Úr, ahogy hívták, méghozzá helyesen. Ezek a címek a tekintélyét, a hatalmát fejezik ki. Jézus arra tanít, hogy a hatalmat és a tekintélyt szolgálatra, nem pedig önfelmagasztalásra kell felhasználni. Az Adventista Egyház követi Jézus példáját, ezért gyakoroljuk az úrvacsorai szolgálat elején a lábmosás – az alázat – szertartását.

Mit tanít az alázat szertartása Jézus követéséről? Hogyan szolgálunk az embereknek igazi alázattal?

VISSZAJÖVŐK

Olvassuk el Jn 14:1-3 verseit! Milyen összefüggésben mondta ezt Jézus?

János 13. fejezetének vége felé Jézus a távozásáról beszélt (Jn 13:33). Péter megkérdezte, hogy hová megy (Jn 13:36). A tanítványok nem értették meg, hogy Jézus a halálára, a feltámadására és a mennybemenetelére utalt. Péter kijelentette, hogy az életét is odaadná Jézusért (Jn 13:37). Jézus ekkor megjövendölte, hogy meg fogja tagadni (Jn 13:38).

Ezen a háttéren mondta Jézus a tanítványainak, hogy ne nyugtalanodjon a szívük (Jn 14:1). A görög *tarasszó* szó jelentése, hogy „felkavar”, „zavar”, „nyugtalanít”, „zavarba ejt”. Nem meglepő, hogy a tanítványokat zavarba ejtették Jézus szavai.

Jézus viszont félelmeiket csillapítva kifejezte, hogy Atyja házában sok lakóhely van (nem paloták, inkább szobák, mint egy fogadóban). Elmegy, hogy helyet készítsen nekik. Szavai túlmutatnak a keresztközeli viharán, arra az időre, amikor majd visszatér megváltani népét. Arra az időre tekint, amikor a bűn egész tragédiája egyszer és mindenkorra véget ér (lásd Dán 7:27).

„*És ha majd elmegyek... – mondta Jézus – ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek*” (Jn 14:3). Ezzel világosan megígérte, hogy másodszor is eljön.

Mi az alapja annak, hogy bízunk az ígérésében? Sokan azt mondanák, hogy a beteljesedett bibliai prófécia, ami igaz is. Jn 14:3 verse azonban másként utal az alapra. Az *eljövök* a görögben jelen időben áll, ahogyan a magyarban is. A jelen időnek ezzel a nyelvtani formájával a görög nyelvben egy jövőbeli eseményre utalnak, ami olyan biztos, mintha már meg is történt volna. Nyugodtan fordíthatjuk így is: *biztos, hogy ismét eljövök*.

Urunk visszatérésében való reményünknek nem egyszerűen a bibliai prófécia teljessége az alapja, inkább a bizalmunk abban az Emberben, aki az ígérést tette. Azt mondta, hogy bizonyosan visszatér majd népéért. Bízhatunk az ígérésében, tudva, hogy ki tette azt.

Mit üzen a keresztkrisztus második adventjének biztos voltáról, ami nélkül vajon mi jó származott volna halálából az első ittléte idején?

ÉN VAGYOK AZ ÚT, AZ IGAZSÁG ÉS AZ ÉLET

Olvassuk el Jn 14:5-6 verseit! Tamás mit kérdezett Jézus elmenetelével kapcsolatban? Hogyan felelt neki Jézus?

Elég logikusnak tűnik Tamás kérdése. Ha nem tudjuk, hová megy valaki, honnan tudhatnánk, hogy merre menjünk, ha követni akarjuk? Jézus megfordítja a dolgot, amikor arra utal, hogy Ő az út. Hová vezető út? Az Atyához. A Prológus (Jn 1:1-18) kiemeli az Ige (*logosz*) és az Atya bensőséges kapcsolatát.

Jn 1:18 versében az áll, hogy az egyszülött (itt jobb fordítás lenne, hogy *egyetlen*) Fiú az, aki kijelentette az Atyát. Ebben a szövegben a görög *exégeomai* szó fordul elő, ami azt jelenti, hogy „kifejt”, „megmagyaráz”, „kijelent”. Ebből a görög szóból származik az *egzegézis* kifejezés, ami azt jelenti, hogy megmutatni valaminek a jelentését. Tehát Jézus Krisztus a kapcsolat az Atyával, Ő az, aki a bűnbe süllyedt világnak elmagyarázza, kijelenti az Atyát, ebből következően Ő az út, aki által eljuthatunk hozzá. Nélküle csak korlátozott volna az, amit megtudhatnánk.

Olvassuk el Jn 14:7-11 szakaszát! Jézus hogyan oszlatta el Fülöp félreértését?

Fülöp kérése arra vonatkozott, hogy látni akarta az Atyát, amit bűnös ember nem élne túl (vö. 2Móz 33:17–34:9; Jn 1:18). Jézus elmarasztalta Fülöpöt, amiért még mindig nem ismerte meg Őt, hiszen aki látta Jézust, az látta az Atyát is (Jn 14:9). Ebből következően világos, hogy Jézus az út az Atyához, nélküle az út sötét és bizonytalan. Jézus a világosság, Ő vet fényt az Istenhez vezető útra.

Jézus három kifejezést köt össze: *út*, *igazság* és *élet*. Az *út* szó csak Jn 1:23 versében utal arra, hogy Keresztelő János készített utat Jézusnak, ezután Jn 14:6 versében fordul elő, Jézusra vonatkoztatva. Az *igazság* és az *élet* fő téma az evangéliumban. Szerdán és csütörtökön hangsúlyozzuk majd az *igazság* fogalmát, ami rendkívül fontos, kivált a mostani világban, hiszen magát az „igazság” gondolatát is kérdésesnek látják.

Miért különösen vigasztaló a tudat, hogy Jézusban nyertük a legteljesebb kinyilatkoztatást az Atya Istenről?

ÉN VAGYOK AZ IGAZSÁG

Olvassuk el Jn 1:14, 17, 8:32, 14:6 és 15:26 verseit! Hogyan kapcsolja János egyenesen Jézushoz az igazság fogalmát?

János evangéliuma egészében az igazság Jézushoz, az Atyához és a Szentlélekhez kötődik – Jézushoz, az Igéhez (*logosz*), a világossághoz kapcsolódik, ellentétben a sötétséggel (Jn 1:1-14; 3:19-21), a hamisságot pedig az ördöggel és a bűnnel hozza összefüggésbe (Jn 8:44-46). Következésképpen Jánosnál az igazság nem egyszerűen tények és számok kérdése, amelyek ugyan részét képezik, de ezeknél többről is szó van itt. Az igazság gondolatának erkölcsi vetülete az Istenhez és az akaratához való hűség.

„Sokan kiáltanak az élő Istenhez, közelségére vágyakozva. Bölcsesétek, irodalmi tanulmányok – bármilyen nagyszerűek is – nem csillapítják a szív éhségét. Emberi állításoknak és elgondolásoknak nincs súlyuk. Szóljon Isten szava az emberek szívéhez! A csupán hagyományt, emberi elméleteket és szabályokat ismerők hadd hallják meg annak hangját, aki megújíthatja lelküket az örök életre” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1983, H. N. Adventista Egyház, 21-22. o.).

Gondoljunk bele, mit jelent Jézus számára, hogy Ő az Igazság! Jézus a *logosz*, az Ige, aki kezdettől fogva Istennel volt, Ő teremtett meg minden létezőt (Jn 1:1-4). Örökkön örökké egy az Atyával, a jelleme, minden jellemzője megegyezik az Atyáéval, ezért Ő is a „VAGYOK”. Fölötte senki és semmi nem áll. Nélküle nem létezik semmi – beleértve az ismeretet is. Minden létező teremtményt Jézus alkotott meg, minden csak benne létezik.

„Mert Őbenne teremtett minden, ami van a mennyekben és a földön, láthatók és láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok: mindenek Ő általa és Őreá nézve teremtettek; És Ő előbb volt mindennél, és minden Őbenne áll fenn” (Kol 1:16-17).

Jézus nemcsak az igazság megtestesülése, hanem Ő maga az Igazság, nem egy fogalom vagy kigondolás, hanem egy Személy! Az igazságot, Jézus Krisztust hasonlíthatjuk a naphoz, ami világossággal ragyogja be a világot (Jn 8:12), párhuzamosan azzal, amit C. S. Lewis írt a kereszténységről: „Hiszek a kereszténységben, mint ahogy hiszek abban, hogy felkelt a Nap, nemcsak azért, mert látom, hanem mert így látok minden mást is” (C. S. Lewis: *Is Theology Poetry?* 2014, Samizdat University Press, 15. o.). Jézus, az Igazság által lehetünk képesek helyesen értelmezni a bennünket körülvevő világot.

A SZENTÍRÁS ÉS AZ IGAZSÁG

Az egész evangélium kiemeli a Szentírás szerepét abban, hogy beszél arról, aki az út, az igazság és az élet. Az egész Biblia, az Ó- és az Újszövetség az igazságot nyilatkoztatja ki, különösen igaz ez a Jézusról és eljövételének céljáról adott tanítás tekintetében.

Olvassuk el Jn 5:38-40 verseit! Mit mond itt Jézus a Szentírásról?

Jézus meg a tanítványai újból és újból a Szentírásra mutattak, mint ami igazolja, hogy Ő a Messiás. Krisztus kijelentette: „*Mert ha hinnétek Mózesnek, nekem is hinnétek, mert ő rólam írt. Ha pedig az ő írásainak nem hisztek, hogyan hinnétek az én beszédeimnek*” (Jn 5:46-47, ÚRK)?

Olvassuk el Lk 24:27 versét! Mi a jelentősége annak, hogy Jézus először a Szentírásra mutatva fejtette ki szolgálatának célját?

Másutt Krisztus ezt kérdezte, *Mózes második könyvéből* idézve: „*nem olvastátok, amit Isten mondott nektek...*” (Mt 22:31, ÚRK)? Zakariás Isten ígéreteire utalt, amelyeket „*szólott az ő szent prófétáinak szája által, akik eleitől fogva voltak*” (Lk 1:70). Pünkösdi prédikációjában Péter kijelentette: „*be kellett teljesednie az Írásnak, amelyet megjövendölt a Szentlélek Dávid szája által*” (ApCsel 1:16, ÚRK).

A Biblia nem tudományos tankönyv, nem magyarázza el az atomhasadást, sem azt, hogyan kell agyműtétet végezni. Ennél fontosabbról szól! Megadja azt az összefüggést, amelyben a világegyetem értelmet nyer. Ez az a kulcs, ami nyitja az ajtót, a világosság, aminek köszönhetően láthatunk. A Biblia nélkül sötétben tapogatóznánk Isten létével, a világmindenségben betöltött szerepével, az eredetünkkel, az élet értelmével és a jövővel kapcsolatban.

Említsünk olyan bibliai igazságokat, amelyekről nem tudhatnánk a tudomány segítségével, még elméletben sem!

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, „Az élet világo ssága” c. fejezet, 391-403. o.

„*Én vagyok a világ világo ssága*” (Jn 8:12). „Jézus a templom udvarában szó lta ezeket a szavakat, amely különlegesen kapcsolódott a sátoros ünnep szolgálataihoz. Az udvar közepén hét méltóságot sugárzó oszlop magasodott, ezek hatalmas lámpásokat tartottak. Az esti áldozat után meggyújtották a lámpákat, fényük világított Jeruzsálem felett. Ez a ceremónia az Izraelt a pusztában vezető tűzoszlopra emlékeztetett, és előremutatott a Messiás eljövete lére is. Este, amikor a lámpákat meggyújtották, az udvar nagy örvende zés színhelye volt...”

Jeruzsálem kivilágításával a nép kifejezte reményét, hogy a Messiás eljön, és világo sságot áraszt Izraelre. Jézus számára azonban a helyszínek nagyobb jelentősége volt. Ahogyan a templom sugárzó lámpái mindent megvilágítottak maguk körül, Krisztus, a lelki világo sság forrása úgy oszlatja el a világ sötétségét. A jelkép mégsem volt tökéletes. Az a nagy világo sság, amelyet saját kezével helyezett az egekbe, hívebben képviselte küldetésének dicsőségét.

Reggel volt, a nap épphogy az Olajfák hegye fölé emelkedett, sugarai vakító fénnel hullottak alá a márványpalotákra, megcsillogtatták a templom falainak aranyát. Jézus odamutatott és így szó lt: »*Én vagyok a világ világo ssága*« (Jn 8:12)” (i. m. 391. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) A csoportban beszéljünk a csütörtöki rész utolsó kérdésére adott válaszunkról! A Biblia melyik lényeges igazságát ismerhetnénk meg a tudomány segítségével – akár csak elviekben? Tudhatnánk például a keresztről? Vagy a feltámadásról? Vagy a második adventről? Még milyen igazságokat nyilatkoztatott ki Isten, amelyekről máskülönben nem tudhatnánk?
- 2) Gondoljunk Lucifer bukására! Tökéletes volt, hatalmas ismeretanyaggal rendelkezett Istenről, mégis fellázadt ellene. Mit árul ez el a szabad akarat valóságáról – amivel mi is rendelkezünk? Miért kell kell percről percre döntenünk, hogy akaratunkat meghajtjuk Isten előtt?

ANTAL FERENC:

ÚTJELZŐ TÁBLA

Feladata:
mozdulatlan állni
és az irányt mutatni.

Mutatni akkor is,
ha napsugár cirógatja
kopott homlokát,
vagy ha vihar söpör végig
és jégeső veri az oldalát.

Rendeltetése megmásíthatatlan,
hadd lássa meg, ki arra jár,
hogy a keresett cél merre van.

Ilyen szolgálattal bízzál meg
engem is Uram,
megváltási művedre
irányítsam a figyelmet,
reám nézve
Téged lássanak a Golgotán
és üdvözljenek.
Ez forró vágya szívemnek.